

[Arne Bjerregaard]

kamp, vil. Vil de det, kunne det måske lykkes.

Lone Dybkjær (RV):

Af flere grunde tror jeg, jeg skal lade være med at komme alt for meget ind på alle disse favntagsbetragtninger, som har været gjort gældende i forbindelse med dette lovforslag.

Derimod vil jeg godt understrege en enkelt ting, nemlig at det er ikke det radikale forslag i dets oprindelige form, der er lagt frem. Vi har villet lægge et åbent forslag frem, i håb om at vi kunne have fået, kan jeg allerede nu sige, en mere åben diskussion, end det hidtil har været tilfældet, når de forskellige har fremlagt deres bundne forslag. Det er klart, at vi har gjort opmærksom på, at vores eget stadig er det, vi helst ser gennemført, men vi har altså gerne villet vise forhandlingsvilje for at komme videre i denne sag, og jeg synes nok, at vi allerede nu må konstatere, at sagen er temmelig låst, sådan som den hidtil har været. Ikke desto mindre skal jeg nu komme med nogle enkelte bemærkninger til de enkelte ordførere.

Til arbejdsministeren, der sådan set blot afviste forslaget, idet hun sagde, at hun ikke var tilhænger af tvang og centrale fonde, vil jeg blot sige om bemærkningen om sammenkædningen af indkomstpoltik og overskudsdeling, at det syntes arbejdsministeren var en dårlig idé, specielt på nuværende tidspunkt, hvor der ikke er overskud. Jeg synes sådan set, at det netop kan motivere til, at man gør det på nuværende tidspunkt. Så kan man sige: ja men i denne situation har virksomhederne faktisk ikke så forfærdelig meget at tabe, men det kunne være, at de ville have noget at vinde, hvis medarbejderne i højere grad blev inddraget også i det økonomiske medansvar, og på længere sigt ville man så måske kunne få et overskud tilbage.

Så vil jeg godt sige til den socialdemokratiske stedfortrædende ordfører, hr. Bakholt, at jeg er glad for, at vi er enige om målsætningen, at vi både gerne vil gøre virksomhederne mere konkurrencedygtige og samtidig sikre, at der sker en bedre fordeling af det, der kommer ud af det. Det synes jeg man skal fastholde, og jeg tror ikke, at vi opnår disse ting, medmindre vi får et større medej i de danske virksomheder, end vi har.

Når det er sagt, synes jeg sådan set også, det er rigelig frækt, at socialdemokratiet siger, det er bedre sent end aldrig med det radikale venstre, og så går de tilbage til begyndelsen af 1970'erne og nævner, hvad socialdemokratiet har gjort. Netop for at undgå noget af det har det radikale venstre været lidt historisk i bemærkningerne og er gået helt tilbage til 1927, da det radikale venstre for første gang fremsatte dette forslag. Der er jo gået nogle år siden da, og jeg tror faktisk, vi må sige, at hvis det endelig er nogen, der er kommet bedre sent end aldrig, er det socialdemokratiet i denne sag.

Så siger hr. Bakholt også: hvad har det radikale venstre reelt gjort for at få overskud frem? Jeg kan også sige: hvad har socialdemokratiet reelt gjort for at få overskud frem? Vi ved jo udmærket godt, at socialdemokratiet og de radikale forhandlede i 1979 uden at kunne nå til en løsning. Så kan jeg sige: det er socialdemokratiets skyld. Vi kan også være rimelige og sige: ja men vi kunne altså ikke blive enige, fordi socialdemokratiet stod for en central fond. Vi ville ikke have en central fond, og så ville socialdemokratiet hellere ingenting have end have vores forslag. Det er jo sandheden om det, så i virkeligheden kan man da godt sige, at det er socialdemokratiet, der ikke vil være med til noget som helst.

Så kommer hr. Bakholt med den om indgrebet fra oktober måned. Jeg kan jo også tage den med indgrebet fra december måned. Da var det oven i købet 3 dyrtidsportioner, vi fjernede på én gang, og sådan kunne vi blive ved. Det fører jo i virkeligheden ikke til så forfærdelig meget.

Jeg synes, det er interessant, at socialdemokratiet gerne vil drøfte seriøst med os, hvad vi egentlig vil på området, men sådan set kan man jo bare hive nogle af de gamle papirer frem, og man kan også læse dette forslag, hvis man har lyst til det, altså bemærkningerne til forslaget og bilaget; så vil man kunne finde frem til, hvad det radikale venstre vil.

Jeg ved faktisk ikke, hvor hr. Bakholt har det fra, at en gang imellem tror man, det radikale venstre end ikke vil gennemføre sit eget forslag på dette område. Jo, det vil vi, men problemet er, at socialdemokratiet også kun har villet gennemføre sit eget forslag, og